

Valtiovarainministeriö@vm.fi

Valtiovarainministeriön lausuntopyyntö VM127:00/2010

Lausuntopyyntö luonnoksesta valtiovarainministeriön asetukseksi

Valtiovarainministeriö on pyytänyt Finanssivalvonnalta lausuntoa luonnoksesta valtiovarainministeriön asetukseksi luottolaitoksen ja sijoituspalveluyrityksen sekä rahoitus- ja vakuutusryhmittymän omien varojen vähimmäismäärän ja suuria asiakasriskejä koskevien rajoitusten laskemisesta

Finanssivalvonta pitää luonnosta valtiovarainministeriön asetukseksi pääosin kannatettavana ja toteaa sen osalta seuraavaa.

Voimassa olevaa Valtiovarainministeriön asetusta nro 149/2007 on asetusluonnoksessa muutettu joitain pykäläviittauksia lukuun ottamatta vain suurille asiakasriskeille asetettujen rajojen ulkopuolelle jääviä asiakasriskejä koskevan 9 §:n osalta.

Valtiovarainministeriö on asetusluonnoksen 9 §:ssä ottanut kantaa siihen, mitkä luottolaitosdirektiivin (2006/48/EY) 113 artiklan kohdassa 4 luetellut asiakasriskit on kohdassa suodun kansallisen harkintavallan perusteella syytä jättää Suomessa asiakasriskeille asetettujen rajojen ulkopuolelle joko osittain tai kokonaan.

Finanssivalvonta on pääosiltaan samaa mieltä valtiovarainministeriön kanssa rajojen ulkopuolelle jätettävistä asiakasriskeistä.

Finanssivalvonta kannattaa sitä, että katettujen joukkolainojen käsittelyä kiristettäisiin lievästi nykyisestä niin, että niistä syntyviä asiakasriskejä ei jätettäisi enää kokonaan rajoitusten ulkopuolelle, vaan katettujen joukkolainojen nimellisarvosta 10 % katsottaisiin rajoituksen alaiseksi asiakasriskiksi. Valtiovarainministeriön ehdotus on kannatettava siitä syystä, että luottolaitoksista syntyvien asiakasriskien käsittelyä on myös kiristetty asiakasriskisääntelyssä. Samoin se on kannatettava sen vuoksi, että ehdotettu käsittely on linjassa muiden pohjoismaiden käsittelyn kanssa.

15.11.2010

Julkinen

Finanssivalvonta katsoo, että 9 §:n 1 momentin kohdat 3) ja 4), sekä sanotun pykälän toinen momentti vaativat tarkentamista. Kohdista ei käy selvästi ilmi se, millaiset asiariskit voidaan kohtien 3) ja 4) perusteella jättää suurille asiakasriskeille asetettujen rajojen ulkopuolelle. Kohdissa käytetään myös termiä jäsenluottolaitos, joka helposti sekoittuu talletuspankkien yhteenliittymäläissa tarkoitettuun jäsenluottolaitokseen.

Asetuksessa myös mennään Finanssivalvonnan käsityksen mukaan direktiivin mukaista lievennystä pidemmälle. Luottolaitosdirektiivin 113 artiklan 4 kohdan d) alakohdan mukaan on mahdollista jättää rajoitusten ulkopuolelle tietynlaiseen verkostoon kuuluvan luottolaitoksen saamiset keskusrahallaitokseltaan, mutta ei keskusrahallaitoksen saamia verkostoon kuuluvalla luottolaitokselta. Asetusluonnoksen 9 §:n 1 momentin 4 kohdan mukaan myös keskusrahallaitoksen tietyt saamiset vakuusrahastoon kuuluvalla luottolaitokselta olisi mahdollista jättää rajoitusten ulkopuolelle.

Luottolaitoslain ja eräiden muiden lakien muuttamiseksi annetussa hallituksen esityksessä 127/2010, on luottolaitoslain 68 §:ää koskevissa yksityiskohtaisissa perusteluissa todettu seuraavaa: "Nykyisestä laista poiketen pelkästään sitä seikkaa, että luottolaitos toimii pankkiryhmän keskusrahallaitoksena, ei voitaisi pitää perusteena poiketa muihin luottolaitoksiin sovellettavista periaatteista. Poikkeus voitaisiin kuitenkin myöntää, jos ryhmään kuuluvat pankit ovat keskinäisessä vastuussa toistensa veloista tai ryhmässä muuten sovelletaan sellaisia erityisiä järjestelyjä, jotka vähentävät yksittäisen pankin keskusrahallaitokseen kohdistuvaa vastapuoliriskiä."

Finanssivalvonta toteaa, että edellä mainitussa kappaleessa todetun periaatteen tulisi olla perustana myös asetustekstissä, jossa määritellään rajoitusten ulkopuolelle jätettävät asiakasriskit.

Asetusluonnoksessa lähdetään Finanssivalvonnan käsityksen mukaan siitä, että yksittäisten luottolaitoksen keskusluottolaitoksestaan aiheutuva asiakasriski pienenee sillä, että vapaaehtoinen vakuusrahasto sitoutuu myöntämään luottolaitoksille tukea tietyistä asiakasriskeistä aiheutuvien tappioiden kattamiseksi. Finanssivalvonta kiinnittää tältä osin valtiovarainministeriön huomiota siihen, turvaako vakuusrahastojen sitoumus aidosti jäsenenä olevien luottolaitosten riskinkantokykyä tilanteessa, jossa keskusluottolaitoksesta aiheutuva asiakasriski luottolaitoksissa toteutuu. Eduskunnan käsittelyssä oleva luottolaitoslain muutos tuo mukanaan lievennyksiä luottolaitosten ja niiden keskusluottolaitoksen välisten saamisten käsittelyyn, eikä asetuksessa tulisi Finanssivalvonnan käsityksen mukaan mennä luottolaitoslaissa säädettyjä poikkeusmahdollisuuksia pi-

15.11.2010

Julkinen

demmälle.

Valtiovarainministeriön asetuksella pannaan täytäntöön luottolaitosdirektiivin muutosdirektiiviä. Asetusluonnoksessa mennään Finanssivalvonnan käsityksen mukaan mahdollisesti pidemmälle kuin mitä muutosdirektiivin täytäntöönpano edellyttäisi siltä osin, kuin siinä säädetään vakuusrahaston sääntöjen sisällöstä. Vakuusrahaston sääntöjen vähimmäissisältö on määritelty luottolaitoslain 115 §:ssä.

Jukka Vesala
apulaisjohtaja

Taina Erovaara
riskiasiantuntija